

ΝΟΜΟΣ ΥΠ'ΑΡΙΘΜ. 3407 (Βέλγιο) Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου του Βελγίου αποσκοπούσα στην αποφυγή διπλής φορολογίας και την πρόληψη της φοροδιαφυγής σε σχέση προς τους φόρους επί του εισοδήματος.

ΝΟΜΟΣ ΥΠ'ΑΡΙΘ.3407Φ.Ε.Κ. Α' 266/25.10.2005

Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου του Βελγίου αποσκοπούσα στην αποφυγή διπλής φορολογίας και την πρόληψη της φοροδιαφυγής σε σχέση προς τους φόρους επί του εισοδήματος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου του Βελγίου αποσκοπούσα στην αποφυγή διπλής φορολογίας και την πρόληψη της φοροδιαφυγής σε σχέση προς τους φόρους επί του εισοδήματος, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 25 Μαΐου 2004, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και γαλλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ ΑΠΟΣΚΟΠΟΥΣΑ ΣΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ και Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

Επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση αποσκοπούσα στην αποφυγή της διπλής φορολογίας και την πρόληψη της φοροδιαφυγής σε σχέση προς τους φόρους επί του εισοδήματος, συμφώνησαν στις ακόλουθες διατάξεις:

Άρθρο 1. Καλυπτόμενα πρόσωπα

Άρθρο 1. Καλυπτόμενα πρόσωπα - Κείμενο νόμου

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται επί προσώπων, τα οποία είναι κάτοικοι του ενός

συμβαλλομένου Κράτους ή αμοιτέρων των δύο των συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2. Φόροι που καλύπτονται

Άρθρο 2. Φόροι που καλύπτονται - Κείμενο νόμου

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους επί του εισοδήματος, οι οποίοι επιβάλλονται για λογαριασμό του ενός συμβαλλομένου Κράτους, των πολιτικών υποδιαίρέσεων του ή των τοπικών αρχών αυτών ανεξάρτητα από τον τρόπο που επιβάλλονται.

2. Ως φόροι επί του εισοδήματος θεωρούνται οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα ή επί στοιχείων εισοδήματος συμπεριλαμβανομένων των φόρων επί της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας καθώς και των φόρων που επιβάλλονται στην υπεραξία που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι επί των οποίων εφαρμόζεται η Σύμβαση είναι κυρίως:

α) Όσον αφορά στην Ελλάδα:

1. ο φόρος επί του εισοδήματος των φυσικών προσώπων.
2. ο φόρος επί του εισοδήματος των νομικών προσώπων συμπεριλαμβανομένων των προεισπράξεων και των παρακρατήσεων στην πηγή καθώς και των συμπληρωματικών φόρων επί των ως άνω φόρων (καλούμενοι εφεξής "ελληνικός φόρος").

β) Όσον αφορά στο Βέλγιο:

1. ο φόρος των φυσικών προσώπων
2. ο φόρος των εταιρειών
3. ο φόρος των νομικών προσώπων
4. ο φόρος των μη κατοίκων
5. ειδική εισφορά εξομοιούμενη με το φόρο φυσικών προσώπων
6. η συμπληρωματική εισφορά για την αντιμετώπιση οικονομικών κρίσεων, συμπεριλαμβανομένων των προεισπράξεων, των συμπληρωματικών φόρων επί των ως άνω φόρων και προεισπράξεων καθώς και των προσθέτων φόρων επί του φόρου των φυσικών προσώπων (καλούμενοι εφεξής "βελγικός φόρος").

4. Η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται επίσης επί των φόρων ταυτόσημης ή ανάλογης φύσης οι οποίοι ενδεχομένως να θα επιβληθούν μετά την ημερομηνία υπογραφής της

Σύμβασης επιπρόσθετα ή σε αντικατάσταση των ήδη υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλομένων Κρατών γνωστοποιούν η μία στην άλλη τις σημαντικές τροποποιήσεις που επέρχονται στις αντίστοιχες φορολογικές νομοθεσίες τους.

Άρθρο 3. Γενικοί Ορισμοί

Άρθρο 3. Γενικοί Ορισμοί - Κείμενο νόμου

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός εάν η έννοια του κειμένου αποκτά διαφορετική ερμηνεία:

α) Οι όροι «το ένα συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο συμβαλλόμενο Κράτος» υποδηλώνουν, ανάλογα με την έννοια του κειμένου, την Ελλάδα ή το Βέλγιο,

β) 1. Ο όρος «Ελλάδα» υποδηλώνει την Ελληνική Δημοκρατία και χρησιμοποιούμενος με τη γεωγραφική έννοιά του, υποδηλώνει το εθνικό έδαφος συμπεριλαμβανομένων των χωρικών υδάτων, καθώς και τις άλλες θαλάσσιες ζώνες επί των οποίων, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή τη δικαιοδοσία της.

2. Ο όρος "Βέλγιο" υποδηλώνει το Βασίλειο του Βελγίου και χρησιμοποιούμενος με την γεωγραφική έννοια του, υποδηλώνει το εθνικό έδαφος συμπεριλαμβανομένων των χωρικών υδάτων, καθώς και τις άλλες θαλάσσιες περιοχές επί των οποίων το Βέλγιο, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή τη δικαιοδοσία του.

γ) Ο όρος "πρόσωπο" περιλαμβάνει τα φυσικά πρόσωπα, τις εταιρείες και κάθε άλλη ένωση προσώπων.

δ) Ο όρος "εταιρεία" υποδηλώνει κάθε νομικό πρόσωπο ή κάθε νομική οντότητα που θεωρείται νομικό πρόσωπο για φορολογικούς σκοπούς στο Κράτος, του οποίου είναι κάτοικος.

ε) Οι όροι "επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου Κράτους" και "επιχείρηση του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους" υποδηλώνουν αντίστοιχα την επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου Κράτους και την επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους.

ζ) Ο όρος "υπήκοοι" υποδηλώνει:

1) όλα τα φυσικά πρόσωπα που έχουν υποκοότητα ενός των συμβαλλομένων Κρατών.

2) όλα τα νομικά πρόσωπα, προσωπικές εταιρείες και ενώσεις που έχουν συσταθεί σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία σε ένα συμβαλλόμενο Κράτος.

η) Ο όρος "διεθνείς μεταφορές" υποδηλώνει κάθε μεταφορά, η οποία πραγματοποιείται από πλοίο το οποίο έχει νηολογηθεί ή έχει εφοδιαστεί με προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα στο ένα από τα δύο συμβαλλόμενα κράτη ή πραγματοποιείται από αεροσκάφος που το εκμεταλλεύεται επιχείρηση που έχει την έδρα της πραγματικής διοίκησης της σε ένα συμβαλλόμενο Κράτος, εκτός εάν το πλοίο ή το αεροσκάφος πραγματοποιεί μεταφορές αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών που βρίσκονται στο έδαφος του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους.

θ) Ο όρος "αρμόδια αρχή" υποδηλώνει στην περίπτωση της Ελλάδας ή του Βελγίου τον Υπουργό των Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

2. Για την εφαρμογή της Σύμβασης από ένα συμβαλλόμενο Κράτος, οποιοσδήποτε όρος που δεν ορίζεται σ' αυτήν έχει, εκτός εάν η έννοια του κειμένου απαιτεί διαφορετική ερμηνεία, την έννοια που της αποδίδεται από την νομοθεσία αυτού του Κράτους σχετικά με τους φόρους επί των οποίων εφαρμόζεται η Σύμβαση. Η έκφραση «νομοθεσία αυτού του Κράτους» υποδηλώνει κατά προτεραιότητα τη φορολογική νομοθεσία αυτού του Κράτους.

Άρθρο 4. Κάτοικος

Άρθρο 4. Κάτοικος - Κείμενο νόμου

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης ο όρος «κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνει κάθε πρόσωπο, το οποίο σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους αυτού, υπόκειται σε φόρο σ' αυτό το Κράτος λόγω κατοικίας ή διαμονής του, έδρας διοίκησής του ή κάθε άλλου κριτηρίου ανάλογης φύσης. Ο όρος όμως αυτός δεν περιλαμβάνει τα πρόσωπα που υπόκεινται σε φορολογία σ' αυτό το Κράτος μόνο για τα εισοδήματα που προέρχονται από πηγές που ευρίσκονται σ' αυτό το Κράτος.

2. Όταν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο συμβαλλομένων Κρατών, η περίπτωση του ρυθμίζεται ως

ακολουθως:

α) Το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία. Εάν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Κράτους με το οποίο διατηρεί τους πλέον στενούς προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),

β) Εάν το Κράτος, όπου το πρόσωπο αυτό έχει το κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων, δεν μπορεί να καθορισθεί ή το πρόσωπο δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Κράτους όπου έχει την συνήθη διαμονή του.

γ) Εάν το πρόσωπο έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος.

δ) Εάν το πρόσωπο αυτό είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλομένων Κρατών επιλύουν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Όταν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο εκτός από φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο συμβαλλομένων Κρατών, θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους όπου βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης των δραστηριοτήτων του.

Άρθρο 5. Μόνιμη εγκατάσταση

Άρθρο 5. Μόνιμη εγκατάσταση - Κείμενο νόμου

1. Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει έναν καθορισμένο τόπο επαγγελματικών δραστηριοτήτων, μέσω των οποίων η επιχείρηση ασκεί μέρος ή το σύνολο της δραστηριότητάς της.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει κυρίως:

α) έδρα διοίκησης,

β) υποκατάστημα,

γ) γραφείο,

δ) εργοστάσιο,

ε) εργαστήριο και

στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή φυσικού αερίου, λατομείο ή οποιονδήποτε άλλον

τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει κυρίως:

- α) έδρα διοίκησης,
- β) υποκατάστημα,
- γ) γραφείο,
- δ) εργοστάσιο,
- ε) εργαστήριο και
- στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή φυσικού αερίου, λατομείο ή οποιονδήποτε άλλον τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων.

4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, δεν θεωρείται ότι υπάρχει «μόνιμη εγκατάσταση» εάν:

α) γίνεται χρήση εγκαταστάσεων με μοναδικό σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,

β) διατηρείται απόθεμα εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση με μοναδικό σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση,

γ) διατηρείται απόθεμα εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση με μοναδικό σκοπό την μεταποίηση τους από κάποια άλλη επιχείρηση,

δ) μια καθορισμένη επαγγελματική εγκατάσταση χρησιμοποιείται με μοναδικό σκοπό την αγορά εμπορευμάτων ή την συγκέντρωση πληροφοριών, για την επιχείρηση,

ε) μια καθορισμένη επαγγελματική εγκατάσταση χρησιμοποιείται με μοναδικό σκοπό την άσκηση, για λογαριασμό της επιχείρησης, οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα,

στ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά για κάθε συνδυασμό δραστηριοτήτων που αναφέρονται στις υποπαραγράφους α) έως ε), υπό τον όρο ότι η όλη δραστηριότητα του καθορισμένου τόπου των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που απορρέει από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή επιβοηθητικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όταν ένα πρόσωπο -εκτός από τον ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίο εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 6 -ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει και συνήθως ενασκει σ' ένα συμβαλλόμενο Κράτος εξουσιοδότηση, για να συνάπτει συμφωνίες για λογαριασμό της, αυτή η επιχείρηση θα θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σ' αυτό το Κράτος, όσον αφορά τις δραστηριότητες που αυτό το πρόσωπο ασκεί για λογαριασμό της επιχείρησης, εκτός εάν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται σ' εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 4 οι οποίες, αν είχαν ασκηθεί μέσω μιας καθορισμένης επαγγελματικής εγκατάστασης, δεν θα επέτρεπαν να θεωρηθεί αυτή η εγκατάσταση ως μόνιμη εγκατάσταση κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

6. Μια επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σ' ένα συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή ασκεί δραστηριότητα σ' αυτό το Κράτος μέσω ενός

μεσίτη, ενός γενικού αντιπροσώπου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

7. Ένας κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου Κράτους ο οποίος ασκεί για περισσότερους από δύο μήνες, δραστηριότητες συνδεδεμένες με εξερεύνηση ή εκμετάλλευση του βυθού της θάλασσας και του υπεδάφους του, καθώς και των φυσικών πόρων τους, που βρίσκονται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, θεωρείται ότι ασκεί τις δραστηριότητες αυτές μέσω μόνιμης εγκατάστασης ή σταθερής βάσης σ' αυτό το άλλο Κράτος.

8. Το γεγονός ότι μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από μια εταιρεία η οποία είναι κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, ή η οποία ασκεί τη δραστηριότητά της σε αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο) δεν μπορεί αυτό και μόνο αυτό να καθιστά την καθεμιά από τις εταιρείες αυτές μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Άρθρο 6. Εισόδημα από ακίνητη περιουσία

Άρθρο 6. Εισόδημα από ακίνητη περιουσία - Κείμενο νόμου

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου και του εισοδήματος από γεωργική ή δασική εκμετάλλευση) που βρίσκεται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» καθορίζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται αυτή η περιουσία. Ο όρος οπωσδήποτε περιλαμβάνει περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, ζώα και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στις γεωργικές και δασοκομικές εκμεταλλεύσεις, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του ιδιωτικού δικαίου αναφορικά με την έγγαιο ιδιοκτησία, επικαρπία σε ακίνητη περιουσία και δικαιώματα από τα οποία απορρέουν πληρωμές μεταβλητές ή σταθερές ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση ή την παραχώρηση της εκμετάλλευσης μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοιάρια και αεροπλάνα δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται στο εισόδημα που προέρχεται από

άμεση χρήση ή επικαρπία, εκμίσθωση, πάκτωση η οποιαδήποτε άλλη μορφή εκμετάλλευσης της ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στα εισοδήματα τα οποία προκύπτουν από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την άσκηση ανεξαρτήτων δραστηριοτήτων.

Αρθρο 7. Κέρδη επιχειρήσεων

Αρθρο 7. Κέρδη επιχειρήσεων - Κείμενο νόμου

1. Τα κέρδη επιχείρησης του ενός συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός και αν η επιχείρηση ασκεί τη δραστηριότητά της στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό. Εάν η επιχείρηση ασκεί δραστηριότητα κατ' αυτόν τον τρόπο, τα κέρδη της επιχείρησης φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών το οποίο αποδίδεται στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, όταν μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ασκεί δραστηριότητα στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που έχει ιδρυθεί σε αυτό, τότε, σε καθένα από τα συμβαλλόμενα Κράτη, αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση τα κέρδη εκείνα που θα πραγματοποιούσε αν αυτή αποτελούσε μια ανεξάρτητη επιχείρηση ασκούσα ταυτόσημη ή ανάλογη δραστηριότητα κάτω από ταυτόσημες ή ανάλογες συνθήκες και ενεργούσα τελείως ανεξάρτητα.

3. Για να προσδιορισθούν τα κέρδη μιας μόνιμης εγκατάστασης γίνονται αποδεκτά ως εκπεστέα τα έξοδα εκείνα τα οποία συνδέονται άμεσα με τη δραστηριότητα αυτής της μόνιμης εγκατάστασης, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών και των γενικών διαχειριστικών εξόδων, που πραγματοποιούνται είτε στο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.

4. Εφ' όσον συνηθίζεται σε ένα συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που αποδίδονται σε μια μόνιμη εγκατάσταση να προσδιορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματά της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν το Κράτος αυτό να προσδιορίζει τα φορολογητέα

κέρδη με τον καταμερισμό αυτόν. Όμως, η χρησιμοποιούμενη μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να συμφωνεί με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν άρθρο.

5. Κανένα κέρδος δεν αποδίδεται στην μόνιμη εγκατάσταση εκ μόνου του γεγονότος ότι η μόνιμη εγκατάσταση έκανε απλή αγορά εμπορευμάτων για την επιχείρηση.

6. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση καθορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο, εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι να καθορίζονται διαφορετικά.

7. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος για τα οποία ορίζεται ιδιαίτερη μεταχείριση σε άλλα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, τότε οι διατάξεις των άρθρων αυτών δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 8. Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές

Άρθρο 8. Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές - Κείμενο νόμου

1. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων των παραγράφων 1 έως 6 του άρθρου 7:

α) τα εισοδήματα τα οποία προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων στις διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο είναι νηολογημένα ή από το οποίο εφοδιάστηκαν με προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα.

β) τα εισοδήματα τα οποία προέρχονται από την εκμετάλλευση αεροσκαφών στις διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο συμβαλλόμενο Κράτος όπου ευρίσκεται η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης της επιχείρησης.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση στις διεθνείς μεταφορές πλοίων ή αεροσκαφών περιλαμβάνουν και τα κέρδη που προέρχονται από τη μίσθωση πλοίων και αεροσκαφών, πλήρως εξοπλισμένων, τα οποία χρησιμοποιούνται στις διεθνείς μεταφορές.

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται επίσης στα κέρδη που προέρχονται από τη συμμετοχή σε «POOL», σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε διεθνή οργανισμό εκμετάλλευσης.

Άρθρο 9. Συνδεόμενες επιχειρήσεις

Άρθρο 9. Συνδεόμενες επιχειρήσεις - Κείμενο νόμου

Αν:

α) Επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους ή

β) Τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο επιχείρησης του ενός συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους και σε καθεμιά από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις των δύο επιχειρήσεων όροι διαφορετικοί από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε τα κέρδη τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα μπορούσαν να είχαν πραγματοποιηθεί από μια από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

Άρθρο 10. Μερίσματα

Άρθρο 10. Μερίσματα - Κείμενο νόμου

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία, η οποία είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Εν τούτοις, τα μερίσματα αυτά φορολογούνται επίσης στο συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, και σύμφωνα με

τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, αλλά ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων είναι κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν μπορεί να υπερβαίνει:

α) Το 5% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων εάν ο πραγματικός δικαιούχος είναι εταιρεία η οποία κατέχει άμεσα ή έμμεσα τουλάχιστον το 25% του κεφαλαίου της εταιρείας που καταβάλλει τα μερίσματα.

β) Το 15% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει την φορολογία της καταβάλλουσας εταιρείας σε σχέση με κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται σε αυτό το άρθρο, σημαίνει το εισόδημα από μετοχές, μετοχές «επικαρπίας» ή ομόλογα «επικαρπίας» τίτλους ορυχείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλους τίτλους συμμετοχής σε εταιρεία οι οποίοι δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς και το εισόδημα περιλαμβανομένου και εκείνου που καταβάλλεται υπό μορφή τόκων, το οποίο υπόκειται στο ίδιο φορολογικό καθεστώς με το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του Κράτους του οποίου είναι κάτοικος η εταιρεία που διενεργεί την διανομή.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται, αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου Κράτους, ασκεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, βιομηχανική ή εμπορική δραστηριότητα μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, ή παρέχει σε αυτό το άλλο Κράτος μη εξηρημένες υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό και η συμμετοχή, δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 κατά περίπτωση.

5. Αν μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισοδήματα στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, το άλλο αυτό Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός και αν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους ή αν η συμμετοχή δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με μια μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος ούτε μπορεί να παρακρατήσει κανένα φόρο επί των αδιανέμητων κερδών της εταιρείας, ακόμα και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11. Τόκοι

Άρθρο 11. Τόκοι - Κείμενο νόμου

1. Τόκοι που προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εν τούτοις, αυτοί οι τόκοι φορολογούνται επίσης στο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά αν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων είναι κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που έτσι επιβάλλεται δεν μπορεί να υπερβεί:

α) Το 5% του ακαθάριστου ποσού των τόκων δανείων οποιασδήποτε φύσης, μη αντιπροσωπευόμενα από τίτλους στον κομιστή και χορηγούμενα από Τράπεζες.

β) Το 10% του ακαθάριστου ποσού των τόκων σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.

3. Ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου 2, τόκοι προκύπτοντες στο ένα συμβαλλόμενο Κράτος απαλλάσσονται από την φορολογία στο Κράτος αυτό αν πρόκειται για τόκους οι οποίοι καταβάλλονται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος ή σε πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού του Κράτους, καθώς και την Εθνική Τράπεζα του Βελγίου ή στην Τράπεζα Ελλάδος.

4. Ο όρος «τόκοι», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις οποιασδήποτε φύσης, ανεξάρτητα αν οι απαιτήσεις αυτές εξασφαλίζονται ή όχι με υποθήκη ή αν παρέχουν ή όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, κυρίως όμως σημαίνει εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες ή χρεωστικούς τίτλους (με ή χωρίς ασφάλεια) συμπεριλαμβανομένων και των δώρων και βραβείων που συνεπάγονται τα ανωτέρω χρεόγραφα. Όμως ο όρος «τόκοι» δεν περιλαμβάνει κατά την έννοια του παρόντος άρθρου τα πρόστιμα για εκπρόθεσμη πληρωμή ούτε τους τόκους οι οποίοι έχουν την ίδια φορολογική μεταχείριση με τα μερίσματα κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 10.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου Κράτους, ασκεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, εμπορική ή βιομηχανική δραστηριότητα μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό ή παρέχει στο άλλο Κράτος μη εξαρτημένες υπηρεσίες από καθορισμένη βάση σε αυτό και η απαίτηση σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 κατά περίπτωση.

6. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι το ίδιο το Κράτος, μια πολιτική υποδιαίρεση, μια τοπική αρχή ή

κάτοικος του Κράτους αυτού. Αν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους είτε αυτό είναι κάτοικος είτε όχι ενός από συμβαλλόμενα Κράτη, έχει σε ένα από τα συμβαλλόμενα Κράτη μια μόνιμη εγκατάσταση ή μια καθορισμένη βάση, σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε οι τόκοι αυτοί θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

7. Σε περίπτωση που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπ' όψη της αξίωσης, για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του οφειλέτη και του πραγματικού δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο αυτό ποσό. Σε αυτήν την περίπτωση το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία του συμβαλλόμενου Κράτους όπου προκύπτουν οι τόκοι.

8. Οι μειώσεις του φόρου οι οποίες προβλέπονται στην παράγραφο 2 δεν εφαρμόζονται αν η απαίτηση για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι έχει συμφωνηθεί κυρίως για την αποκόμιση οφέλους εκ των μειώσεων αυτών και όχι για νόμιμους οικονομικούς σκοπούς. Αν ένα συμβαλλόμενο Κράτος πρόκειται να αρνηθεί το πλεονέκτημα των εν λόγω μειώσεων σ' ένα κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, η αρμόδια Αρχή του πρώτου Κράτους έρχεται σε συνεννόηση με την αρμόδια Αρχή του άλλου Κράτους.

Άρθρο 12. Δικαιώματα

Άρθρο 12. Δικαιώματα - Κείμενο νόμου

1. Τα δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εν τούτοις, τα δικαιώματα αυτά μπορούν να φορολογούνται επίσης και στο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά αν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων είναι κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν μπορεί να υπερβαίνει το 5 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων.

3. Ο όρος «δικαιώματα» όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο σημαίνει τις κάθε φύσης πληρωμές που καταβάλλονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση ή την παραχώρηση της χρήσης δικαιώματος αναπαραγωγής επί φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων και των κινηματογραφικών ταινιών, και μαγνητοταινιών ή άλλων μέσων αναπαραγωγής ή μετάδοσης για το ραδιόφωνο ή την τηλεόραση, ευρεσιτεχνίας, βιομηχανικού ή εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου, ενός μηχανολογικού σχεδίου μυστικού τύπου, ή διαδικασίας παραγωγής, ως επίσης για τη χρήση ή την παραχώρηση της χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού, και για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται όταν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους, ασκεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, βιομηχανική ή εμπορική δραστηριότητα μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό το Κράτος, η παρέχει μη εξαρτημένες υπηρεσίες μέσω μιας καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σ' αυτό το Κράτος και το δικαίωμα ή το περιουσιακό στοιχείο σε σχέση με το οποίο καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή την περίπτωση εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14.

5. Τα δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο οφειλέτης είναι το ίδιο το Κράτος, μια πολιτική υποδιαίρεση, μια τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Όταν, όμως, ο οφειλέτης των δικαιωμάτων, ανεξάρτητα αν είναι κάτοικος ή όχι ενός συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί σ' ένα συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή μια καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και αυτά τα δικαιώματα βαρύνουν αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα αυτά θεωρούνται ότι προκύπτουν στο συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Όταν, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του οφειλέτη και του πραγματικού δικαιούχου μεταξύ αυτών και τρίτων προσώπων, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβάνοντας υπόψη την παροχή για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό, το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του οφειλέτη και του πραγματικού δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο αυτό ποσό. Στην περίπτωση αυτή το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους, εντός του οποίου προκύπτουν τα δικαιώματα.

7. Η μείωση φόρου που προβλέπεται στην παράγραφο 2 δεν εφαρμόζεται αν η χρήση του του δικαιώματος ή του περιουσιακού στοιχείου, σε σχέση με το οποίο καταβάλλονται τα δικαιώματα, παραχωρήθηκε με κύριο στόχο την απολαβή των μειώσεων αυτών και όχι για νόμιμους οικονομικούς σκοπούς. Αν ένα συμβαλλόμενο Κράτος πρόκειται να αρνηθεί το πλεονέκτημα της εν λόγω μείωσης σ' ένα κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, η αρμόδια Αρχή του πρώτου συμβαλλόμενου Κράτους έρχεται σε συνεννόηση με την αρμόδια Αρχή του άλλου Κράτους.

Άρθρο 13. Ωφέλεια από κεφάλαιο

Άρθρο 13. Ωφέλεια από κεφάλαιο - Κείμενο νόμου

1. Η ωφέλεια που αποκτά κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 6 και η οποία βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Η ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής περιουσίας, η οποία αποτελεί μέρος του ενεργητικού μόνιμης εγκατάστασης που επιχείρηση ενός συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος για την παροχή ανεξαρτήτων υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένης εκείνης της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση αυτής της μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή αυτής της καθορισμένης βάσης, φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

3. Η ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή των αεροσκαφών φορολογούνται με τον ίδιο αυτό τρόπο όπως φορολογούνται τα κέρδη τα οποία προκύπτουν από την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή των αεροσκαφών.

4. Η ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση όλων των περιουσιακών στοιχείων εκτός από αυτή που αναφέρονται στις παραγράφους 1,2 και 3 φορολογείται μόνο στο συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου είναι κάτοικος το πρόσωπο που εκποιεί τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία.

Άρθρο 14. Μη εξηρημένες προσωπικές υπηρεσίες

Άρθρο 14. Μη εξηρημένες προσωπικές υπηρεσίες - Κείμενο νόμου

1. Τα εισοδήματα που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την άσκηση ελευθερίου επαγγέλματος ή από άλλες δραστηριότητες ανεξάρτητου χαρακτήρα, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος, εκτός αν αυτός ο κάτοικος έχει στη διάθεσή του κατά συνήθη τρόπο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, καθορισμένη βάση για την άσκηση της δραστηριότητά του.

2. Ο όρος «ελευθέριο επάγγελμα» περιλαμβάνει ειδικά μη εξηρημένες δραστηριότητες επιστημονικού, φιλολογικού, καλλιτεχνικού, εκπαιδευτικού ή παιδαγωγικού χαρακτήρα, καθώς και τις μη εξηρημένες δραστηριότητες γιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15. Εξαρτώμενα επαγγέλματα

Άρθρο 15. Εξαρτώμενα επαγγέλματα - Κείμενο νόμου

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18 και 19 μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους λαμβάνει λόγω έμμισθης απασχόλησης φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος, εκτός αν αυτή η απασχόληση ασκείται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η απασχόληση ασκείται στο άλλο Κράτος οι λαμβανόμενες αμοιβές μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παρ. 1, οι αμοιβές που λαμβάνει κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους, λόγω έμμισθης απασχόλησης που ασκείται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, φορολογούνται μόνο στο πρώτο Κράτος αν:

α) ο δικαιούχος διαμένει στο άλλο κράτος για μια χρονική περίοδο ή περιόδους, που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες σε μια 12μήνη περίοδο που αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο οικονομικό έτος και

β) οι αμοιβές καταβάλλονται από εργοδότη ή για λογαριασμό εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους και

γ) οι αμοιβές δεν βαρύνουν μόνιμη εγκατάσταση η καθορισμένη βάση την οποία διατηρεί ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, οι αμοιβές που καταβάλλονται για έμμισθη απασχόληση σε πλοίο ή αεροσκάφος σε διεθνείς

μεταφορές, φορολογούνται με τον ίδιο τρόπο που φορολογούνται τα εισοδήματα που προέρχονται από την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή αεροσκαφών.

Άρθρο 16. Διευθυντικά στελέχη εταιρειών

Άρθρο 16. Διευθυντικά στελέχη εταιρειών - Κείμενο νόμου

1. Τα ποσοστά, τα έξοδα παράστασης και άλλες παρόμοιες παροχές που ο κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους λαμβάνει υπό την ιδιότητα του ως μέλος διοικητικού ή εποπτικού συμβουλίων ή κάποιου άλλου αναλόγου οργάνου μιας εταιρείας, η οποία είναι κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης και για παροχές που λαμβάνονται λόγω της άσκησης δραστηριοτήτων, οι οποίες σύμφωνα με την νομοθεσία του συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος η εταιρεία, θεωρούνται παρόμοιες δραστηριότητες με εκείνες που ασκούνται από πρόσωπο που προβλέπεται από την εν λόγω διάταξη.

2. Οι αμοιβές που λαμβάνει πρόσωπο που προβλέπεται στην παρ. 1 από εταιρεία λόγω άσκησης καθημερινής δραστηριότητας διοικητικού ή τεχνικού χαρακτήρα, καθώς επίσης και οι αμοιβές που λαμβάνει κάτοικος συμβαλλόμενου Κράτους από την προσωπική δραστηριότητα του υπό την ιδιότητα του ως εταίρου μιας εταιρίας, πλην μετοχικής εταιρείας που είναι κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15, ως εάν να πρόκειται για αμοιβή μισθωτού λόγω έμμισθης απασχόλησης και του οποίου ο εργοδότης είναι η εταιρεία.

Άρθρο 17. Καλλιτέχνες και αθλητές

Άρθρο 17. Καλλιτέχνες και αθλητές - Κείμενο νόμου

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15, τα εισοδήματα που αποκτά κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους από προσωπικές δραστηριότητές του, που ασκούνται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος ως καλλιτέχνης του θεάματος, όπως καλλιτέχνης του θεάτρου, του κινηματογράφου, του ραδιοφώνου, της τηλεόρασης, καθώς επίσης μουσικός ή αθλητής, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εάν τα εισοδήματα που προέρχονται από τις δραστηριότητες που ασκεί προσωπικά ο καλλιτέχνης ή ο αθλητής, δεν περιέρχονται στον ίδιο τον καλλιτέχνη ή τον αθλητή αλλά σε ένα άλλο πρόσωπο, τα εισοδήματα μπορούν να φορολογούνται, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14 και 15, στο συμβαλλόμενο Κράτος όπου ασκούνται οι υπηρεσίες του καλλιτέχνη ή του αθλητή.

Άρθρο 18. Συντάξεις

Άρθρο 18. Συντάξεις - Κείμενο νόμου

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 19, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός συμβαλλόμενου Κράτους για προηγούμενη απασχόληση, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

2. Εν τούτοις, συντάξεις και άλλες παροχές, περιοδικές ή μη, που καταβάλλονται σε εκτέλεση της ασφαλιστικής νομοθεσίας ενός συμβαλλόμενου Κράτους, φορολογούνται σ' αυτό το Κράτος.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης για συντάξεις και παροχές που καταβάλλονται στα πλαίσια ενός γενικού καθεστώτος που έχει θεσπισθεί από αυτό το συμβαλλόμενο Κράτος για την παροχή συμπληρωματικών πλεονεκτημάτων που παρέχονται με την προαναφερόμενη (ασφαλιστική) νομοθεσία.

Άρθρο 19. Κυβερνητικές υπηρεσίες

Άρθρο 19. Κυβερνητικές υπηρεσίες - Κείμενο νόμου

1. α) Οι αμοιβές, εκτός από συντάξεις, που καταβάλλονται από ένα συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιαίρεσή του ή από τοπική αρχή σ' ένα φυσικό πρόσωπο, για υπηρεσίες που προσφέρονται προς αυτό το Κράτος ή αυτή την πολιτική υποδιαίρεση του ή την τοπική αρχή, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Εν τούτοις, οι αμοιβές αυτές φορολογούνται μόνο στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα σ' αυτό το Κράτος, και αν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του Κράτους και:

- 1) έχει την υπηκοότητα αυτού του Κράτους, ή
- 2) δεν έχει γίνει κάτοικος του Κράτους αυτού αποκλειστικά και μόνο για την παροχή των υπηρεσιών.

2. α) Οι συντάξεις που καταβάλλονται από ένα συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεσή του ή τοπική αρχή αυτού είτε άμεσα είτε από εισφορές σε ταμεία που έχουν συσταθεί από αυτό σ' ένα φυσικό πρόσωπο για παρεχόμενες υπηρεσίες προς αυτό το Κράτος, αυτή την πολιτική υποδιαίρεσή του ή αυτή την τοπική αρχή, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Εκ τούτοις, οι συντάξεις αυτές, φορολογούνται μόνο στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος εάν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος αυτού του Κράτους.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 15, 16 και 18 εφαρμόζονται για αμοιβές και συντάξεις που καταβάλλονται για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν στα πλαίσια εμπορικής ή βιομηχανικής δραστηριότητας ασκούμενης από ένα συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιαίρεσή του ή τοπική Αρχή.

Άρθρο 20. Σπουδαστές

Άρθρο 20. Σπουδαστές - Κείμενο νόμου

Τα χρηματικά ποσά τα οποία ένας σπουδαστής ή εκπαιδευόμενος, που είναι ή ήταν αμέσως πριν από τη μετάβασή του σ' ένα συμβαλλόμενο Κράτος, κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος διαμένει στο πρώτο Κράτος με μοναδικό σκοπό να συνεχίσει τις σπουδές του ή την εξάσκησή του, λαμβάνει για να καλύψει τις δαπάνες διαβίωσης του, εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, δεν φορολογούνται σ' αυτό το Κράτος, υπό την προϋπόθεση ότι προέρχονται από πηγές που βρίσκονται εκτός του Κράτους αυτού.

Άρθρο 21. Άλλα εισοδήματα

Άρθρο 21. Άλλα εισοδήματα - Κείμενο νόμου

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν και δεν ρυθμίζονται με προηγούμενα άρθρα αυτής της παρούσας Σύμβασης, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται σε εισοδήματα, με εξαίρεση τα εισοδήματα που προέρχονται από ακίνητη περιουσία όπως αυτά ορίζονται στην παράγραφο του άρθρου 6 εάν ο δικαιούχος αυτών των εισοδημάτων, κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους, ασκεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος βιομηχανική ή εμπορική δραστηριότητα, μέσω μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό ή παρέχει μη εξηρητημένες υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή το περιουσιακό στοιχείο σε σχέση με τα οποία προκύπτουν τα εισοδήματα συνδέεται ουσιαστικά με την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 και 14 ανάλογα.

Άρθρο 22.

Άρθρο 22. - Κείμενο νόμου

1. Όσον αφορά στην Ελλάδα, η διπλή φορολογία αποφεύγεται ως εξής:

α) Όταν κάτοικος της Ελλάδας αποκτά εισοδήματα, που σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης φορολογούνται στο Βέλγιο, η Ελλάδα εκπίπτει από το φόρο που επιβάλλει επί των εισοδημάτων αυτού του κατοίκου, ποσό φόρου ίσο προς το φόρο εισοδήματος που έχει καταβληθεί στο Βέλγιο.

Η έκπτωση αυτή, όμως, δεν μπορεί να υπερβαίνει το τμήμα του φόρου εισοδήματος, που υπολογίζεται πριν από την έκπτωση, που αντιστοιχεί στα εισοδήματα που φορολογούνται στο Βέλγιο.

β) Όταν πρόκειται για μερίσματα με την έννοια της παραγράφου 3 του άρθρου 10, που καταβάλλονται από εταιρία που είναι κάτοικος Βελγίου σε μια εταιρεία η οποία είναι κάτοικος Ελλάδας και η οποία συμμετέχει με ποσοστό τουλάχιστον 25% στο κεφάλαιο της εταιρίας που καταβάλλει τα μερίσματα, η Ελλάδα παρέχει πέραν της προβλεπόμενης στα εδάφια (α) έκπτωσης, έκπτωση του τμήματος του βελγικού φόρου που έχει καταβληθεί από τη διανέμουσα εταιρεία, το οποίο αντιστοιχεί στα κέρδη από τα οποία έχουν καταβληθεί τα μερίσματα.

2. Όσον αφορά στο Βέλγιο η διπλή φορολογία αποφεύγεται ως εξής:

α) Εάν κάτοικος του Βελγίου αποκτά εισοδήματα που φορολογούνται στην Ελλάδα σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, με εξαίρεση εκείνες των άρθρων 10 παρ. 2, 11 παρ. 2, 7 και 8 και 12 παρ. 2, 6 και 7, το Βέλγιο εξαιρεί από τη φορολογία αυτά τα εισοδήματα, αλλά μπορεί κατά τον υπολογισμό των φόρων του στα υπόλοιπα εισοδήματα αυτού του κατοίκου να εφαρμόσει το συντελεστή του φόρου που θα εφαρμοζόταν αν τα εν λόγω εισοδήματα δεν είχαν εξαιρεθεί από τη φορολογία.

β) Με την επιφύλαξη των διατάξεων της βελγικής νομοθεσίας σχετικά με τον συμψηφισμό με το βελγικό φόρο, των φόρων που καταβλήθηκαν στην αλλοδαπή, όπου ένας κάτοικος του Βελγίου αποκτά εισοδήματα τα οποία περιλαμβάνονται στο συνολικό εισόδημά του που υπόκεινται σε φορολογία στο Βέλγιο και συνίστανται από μερίσματα τα οποία φορολογούνται σύμφωνα με την παραγρ. 2 του άρθρου 10 και δεν απαλλάσσονται από το Βελγικό φόρο σύμφωνα με το κατωτέρω εδάφιο (γ), από τόκους που φορολογούνται σύμφωνα με τις παραγράφους 2, 7 ή 8 του άρθρου 11 ή από δικαιώματα που φορολογούνται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 6 ή 7 του άρθρου 12, ο ελληνικός φόρος που έχει καταβληθεί για αυτά τα εισοδήματα συμψηφίζεται με τον βελγικό φόρο που αντιστοιχεί στα παραπάνω εισοδήματα.

γ) Τα μερίσματα κατά την έννοια της παραγράφου 3 του άρθρου 10, τα οποία μια εταιρεία, κάτοικος Βελγίου, λαμβάνει από μία εταιρία κάτοικο Ελλάδας απαλλάσσονται από το φόρο εταιριών στο Βέλγιο υπό τις προϋποθέσεις και περιορισμούς που προβλέπονται από την βελγική νομοθεσία.

δ) Όταν, σύμφωνα με τη βελγική νομοθεσία ζημιές οι οποίες προέρχονται από επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο Βελγίου μέσα στα πλαίσια μιας μόνιμης

εγκατάστασης που βρίσκεται στην Ελλάδα έχουν πραγματικά εκπέσει από τα κέρδη αυτής της επιχείρησης κατά τη φορολόγησή τους στο Βέλγιο, η απαλλαγή που προβλέπεται στο εδάφιο (α) δεν εφαρμόζεται στο Βέλγιο, όσον αφορά στα κέρδη άλλων φορολογικών χρήσεων, τα οποία ανήκουν σ' αυτή την μόνιμη εγκατάσταση, στο βαθμό που τα κέρδη αυτά έχουν επίσης εξαιρεθεί της ελληνικής φορολογίας, λόγω συμψηφισμού τους με τις προαναφερόμενες ζημιές.

Άρθρο 23. Μη διακριτική μεταχείριση

Άρθρο 23. Μη διακριτική μεταχείριση - Κείμενο νόμου

1. Οι υπήκοοι ενός συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος σε φορολογία ή άλλη σχετική με αυτή επιβάρυνση, διαφορετική η επαχθέστερη από εκείνη στην οποία υπόκεινται ή μπορεί να υπαχθούν οι υπήκοοι αυτού του άλλου Κράτους, οι οποίοι βρίσκονται κάτω από τις αυτές συνθήκες όσον αφορά την κατοικία. Η διάταξη αυτή, εφαρμόζεται επίσης, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 1, σε πρόσωπα που δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο συμβαλλομένων Κρατών.

2. Οι απάτριδες που είναι κάτοικοι ενός συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται σε κανένα από τα συμβαλλόμενα Κράτη σε φορολογία ή άλλη σχετική με αυτήν επιβάρυνση διαφορετική ή επαχθέστερη από εκείνη στην οποία υπόκεινται ή μπορεί να υπαχθούν οι υπήκοοι του οικείου Κράτους οι οποίοι βρίσκονται κάτω από τις αυτές συνθήκες.

3. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση, την οποία επιχείρηση ενός συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, δεν θα είναι λιγότερο ευνοϊκή στο άλλο κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται στις επιχειρήσεις αυτού του άλλου Κράτους, που ασκούν την ίδια δραστηριότητα. Η παρούσα διάταξη δεν μπορεί να ερμηνευτεί ότι υποχρεώνει ένα συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί στους κατοίκους του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και φορολογικές μειώσεις λόγω της προσωπικής τους κατάστασης ή των οικογενειακών υποχρεώσεων τους, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 9, της παραγράφου 7 του άρθρου 11 ή της παραγράφου 6 του άρθρου 12, οι τόκοι, τα δικαιώματα και άλλες δαπάνες καταβαλλόμενες από επιχείρηση ενός συμβαλλόμενου Κράτους, σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους εκπίπτουν για τον καθορισμό των φορολογητέων

κερδών της εν λόγω επιχείρησης, εκπίπτουν υπό τις αυτές προϋποθέσεις, ως εάν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου Κράτους.

5. Οι επιχειρήσεις ενός συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο, εν όλω ή εν μέρει, άμεσα ή έμμεσα, ανήκει ή ελέγχεται από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υπόκεινται στο πρώτο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή άλλη σχετική με αυτήν επιβάρυνση, διαφορετική ή επαχθέστερη από εκείνη στην οποία υπόκεινται ή μπορεί να υπαχθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου Κράτους.

6. Καμία διάταξη του παρόντος άρθρου δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι εμποδίζει ένα συμβαλλόμενο Κράτος:

α) να εφαρμόσει συντελεστή φορολογίας που προβλέπεται από τη νομοθεσία του, στα κέρδη μόνιμου εγκατάστασης την οποία διατηρεί σ' αυτό το Κράτος μια εταιρεία, κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, υπό την προϋπόθεση ότι ο προαναφερόμενος συντελεστής δεν υπερβαίνει τον ανώτατο εφαρμοζόμενο συντελεστή στα κέρδη των εταιρειών που είναι κάτοικοι του πρώτου συμβαλλόμενου Κράτους.

β) να επιβάλλει παρακράτηση φόρου στην πηγή επί μερισμάτων προερχόμενων από μια συμμετοχή ουσιαστικά συνδεδεμένη με μόνιμη εγκατάσταση την οποία διατηρεί σ' αυτό το Κράτος εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους.

7. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 2, στους φόρους οιασδήποτε μορφής ή ονομασίας.

Άρθρο 24. Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού

Άρθρο 24. Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού - Κείμενο νόμου

1. Όταν ένα πρόσωπο θεωρεί ότι τα μέτρα που έχουν ληφθεί από ένα ή και από τα δύο συμβαλλόμενα Κράτη έχουν ή θα έχουν ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα προσφυγής που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία των Κρατών αυτών, να υποβάλλει την υπόθεση του στην αρμόδια αρχή του συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν η περίπτωση του εμπίπτει στις διατάξεις της παραγρ. 1 του άρθρου 23, στην αρμόδια αρχή του Κράτους του οποίου έχει την υπηκοότητα. Η υπόθεση πρέπει να υποβληθεί εντός περιόδου δύο (2) ετών από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης καταλογισμού του φόρου, η επιβολή

του οποίου δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή, προσπαθεί, αν η ένσταση κριθεί βάσιμη και αν δεν μπορεί να δώσει μια ικανοποιητική λύση η ίδια, να επιλύσει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή της φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση.

2. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλομένων Κρατών, προσπαθούν με αμοιβαία συμφωνία, να άρουν τις δυσκολίες, ή να εξαλείψουν τις αμφιβολίες οι οποίες ανακύπτουν από την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης.

4. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλομένων Κρατών συμφωνούν στο θέμα των απαραίτητων διοικητικών μέτρων για την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης και ιδίως στο θέμα των δικαιολογητικών που πρέπει να προσκομίζουν οι κάτοικοι εκάστου συμβαλλόμενου Κράτους για να τύχουν, στο άλλο Κράτος, των φορολογικών απαλλαγών και των εκπτώσεων που προβλέπει η Σύμβαση αυτή.

5. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλομένων Κρατών επικοινωνούν άμεσα μεταξύ τους για την εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρο 25. Ανταλλαγή πληροφοριών

Άρθρο 25. Ανταλλαγή πληροφοριών - Κείμενο νόμου

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν τις πληροφορίες, οι οποίες είναι προδήλως σχετικές με την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Σύμβασης ή αναγκαίες στη διοίκηση ή σχετικές με την επιβολή των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών, αναφορικά με φόρους κάθε είδους και περιγραφής που επιβάλλονται από ή για λογαριασμό των Συμβαλλομένων Κρατών, στο μέτρο που η φορολογία, σύμφωνα με αυτές, δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή των πληροφοριών δεν περιορίζεται από τα Άρθρα 1 και 2.

2. Οποιοσδήποτε πληροφορίες λαμβάνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο με τις πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή σε αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων), που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή την είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ή εκ παραδρομής των ανωτέρω.

Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν αυτές τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις, πληροφορία που λαμβάνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να χρησιμοποιηθεί για άλλους σκοπούς, όταν μια τέτοια πληροφορία δύναται να χρησιμοποιηθεί για αυτούς τους σκοπούς, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία και των δύο Κρατών και η αρμόδια αρχή του Κράτους που παρέχει την πληροφορία εξουσιοδοτεί μια τέτοια χρήση.

3. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

- (α) να εφαρμόζει διοικητικά μέτρα διαφορετικά από την νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,
- (β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,
- (γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή διαδικασία παραγωγής ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη με κανόνα δημόσιας τάξης (*ordre public*).

4. Εάν ζητηθούν πληροφορίες από ένα Συμβαλλόμενο κράτος σύμφωνα με το παρόν Άρθρο, το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος κάνει χρήση των μέτρων συλλογής πληροφοριών με σκοπό να αποκτήσει τις αιτούμενες πληροφορίες, ακόμη και αν αυτό το άλλο Κράτος ενδεχομένως να μην χρειάζεται τις πληροφορίες αυτές για τους δικούς του φορολογικούς σκοπούς. Η υποχρέωση που περιέχεται στην προηγούμενη πρόταση, υπόκειται στους περιορισμούς της παραγράφου 3 αυτού του Άρθρου αλλά σε καμία περίπτωση τέτοιοι περιορισμοί δεν θεωρείται ότι επιτρέπουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να αρνηθεί να παράσχει τις πληροφορίες αποκλειστικά για το λόγο ότι δεν υπάρχει ενδιαφέρον σε εθνικό επίπεδο για τέτοιες πληροφορίες.

5. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 3 αυτού του Άρθρου δεν θεωρείται ότι επιτρέπουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να αρνηθεί την παροχή των πληροφοριών, αποκλειστικά επειδή οι πληροφορίες αυτές είναι στην κατοχή τράπεζας, άλλου χρηματοπιστωτικού οργανισμού, εταιρείας διαχείρισης χαρτοφυλακίου, ιδρυμάτων, εξουσιοδοτημένου εκπροσώπου ή προσώπου που ενεργεί ως αντιπρόσωπος, ή ως θεματοφύλακας, ή επειδή οι πληροφορίες συνδέονται με δικαιώματα κυριότητας ενός προσώπου. Για το σκοπό της απόκτησης τέτοιων πληροφοριών, οι φορολογικές αρχές του Κράτους που παρέχουν τις πληροφορίες έχουν την δικαιοδοσία να ζητούν την αποκάλυψη των πληροφοριών και να διεξάγουν έρευνες και ακροαματικές διαδικασίες ανεξάρτητα από οποιαδήποτε αντίθετη διάταξη της εσωτερικής τους νομοθεσίας.

Άρθρο 26. Αμοιβαία βοήθεια κατά την είσπραξη

Άρθρο 26. Αμοιβαία βοήθεια κατά την είσπραξη - Κείμενο νόμου

1. Τα συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να παρέχουν αμοιβαία βοήθεια και υποστήριξη με κύριο σκοπό την κοινοποίηση και την είσπραξη των φόρων που αναφέρονται στο άρθρο 2 ως και πρόσθετων φόρων, προσαυξήσεων, τόκων, εξόδων και προστίμων μη ποινικού χαρακτήρα.

2. Κατόπιν αιτήσεως της αρμόδιας αρχής ενός συμβαλλόμενου Κράτους, η αρμόδια αρχή του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους εγγυάται, σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν για την κοινοποίηση και είσπραξη των φόρων αυτού του τελευταίου Κράτους, την κοινοποίηση και την είσπραξη των φορολογικών απαιτήσεων που προβλέπονται στη παράγραφο 1 και είναι απαιτητές στο πρώτο Κράτος.

Οι αυτές απαιτήσεις δεν απολαμβάνουν ουδενός προνομίου εντός του οικείου για την είσπραξη Κράτους και το Κράτος δεν είναι υποχρεωμένο να εφαρμόσει μέσα εκτέλεσης τα οποία δεν επιτρέπονται σύμφωνα με τις είναι σύμφωνα με τις νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις του αιτούντος Κράτους.

3. Στις προβλεπόμενες στη παρ. 2 αιτήσεις επισυνάπτεται προς υποστήριξή τους επίσημο αντίγραφο των εκτελεστών τίτλων συνοδευόμενων, εφόσον είναι αναγκαίο, από ένα επίσημο αντίγραφο τελεσίδικων διοικητικών ή δικαστικών αποφάσεων.

4. Όσον αφορά στις φορολογικές απαιτήσεις οι οποίες δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής, η αρμόδια αρχή ενός συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί για την εξασφάλιση των δικαιωμάτων της, να ζητήσει από την αρμόδια αρχή του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους να λάβει τα προβλεπόμενα από την νομοθεσία του συντηρητικά μέτρα. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 3 εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών (MUTATIS MUTANDIS) στα μέτρα αυτά.

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 25 εφαρμόζονται επίσης για κάθε πληροφορία περιερχόμενοι κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, σε γνώση της αρμόδιας αρχής του ενός συμβαλλόμενου Κράτους.

Άρθρο 27. Προσδιορισμός των αποτελεσμάτων της σύμβασης

Άρθρο 27. Προσδιορισμός των αποτελεσμάτων της σύμβασης - Κείμενο νόμου

1. Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν περιορίζουν τα δικαιώματα και τα πλεονεκτήματα τα οποία χορηγούνται σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός συμβαλλόμενου Κράτους όσον αφορά στους φόρους που αναφέρονται στο άρθρο 2.

2. Οι διατάξεις της Σύμβασης δεν επηρεάζουν τα φορολογικά προνόμια που απολαμβάνουν τα μέλη των διπλωματικών ή προξενικών αποστολών, τα οποία παρέχονται είτε με γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου είτε με διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 28. Θέση σε ισχύ

Άρθρο 28. Θέση σε ισχύ - Κείμενο νόμου

1. Η παρούσα Σύμβαση θα κυρωθεί και οι τίτλοι επικύρωσης θα ανταλλάγουν εις Βρυξέλλες το ταχύτερο δυνατό.

2. Η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την 15η ημέρα από την ημερομηνία ανταλλαγής των τίτλων επικύρωσης και οι διατάξεις της θα έχουν εφαρμογή:

α) όσον αφορά τους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους, για εισοδήματα που αποκτήθηκαν ή καταβλήθηκαν από την 1η Ιανουαρίου 2005

β) όσον αφορά τους άλλους φόρους επιβαλλόμενους σε εισοδήματα των φορολογικών χρήσεων 2004 που λήγουν την 31η Δεκεμβρίου 2004 και μετά την ημερομηνία αυτού

3. Οι διατάξεις της Σύμβασης μεταξύ Ελλάδας και Βελγίου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και τη ρύθμιση ορισμένων άλλων θεμάτων σχετικών με τη

φορολογία εισοδήματος και του Τελικού Πρωτοκόλλου που υπογράφηκαν στην Αθήνα, την 24η Μαΐου 1968, θα παύσουν να ισχύουν για κάθε ελληνικό ή βελγικό φόρο, για τους οποίους η παρούσα Σύμβαση παράγει τα έννομα αποτελέσματα σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2.

4. Λαμβάνοντας υπόψη την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης και κατά το χρόνο παραμονής της σε ισχύ, οι διατάξεις της Συμφωνίας μεταξύ Ελλάδας και Βελγίου για τη αμοιβαία φορολογική απαλλαγή των κερδών που πραγματοποιούνται από επιχειρήσεις θαλάσσιας ή εναέριας μεταφοράς στις διεθνείς μεταφορές που έχει συμφωνηθεί με ανταλλαγή επιστολών στην Αθήνα, 15 και 23 Ιουνίου 1954, θα παύσουν να εφαρμόζονται.

Άρθρο 29. Καταγγελία

Άρθρο 29. Καταγγελία - Κείμενο νόμου

Η παρούσα Σύμβαση θα παραμείνει σε ισχύ εφόσον δεν καταγγελθεί από ένα συμβαλλόμενο Κράτος, αλλά, κάθε ένα από τα συμβαλλόμενα Κράτη θα μπορεί, μέχρι την 30η Ιουνίου περιλαμβανομένου κάθε έτους μετά τον πέμπτο χρόνο και ακολουθεί εκείνο της ανταλλαγής των τίτλων κύρωσης να την καταγγείλει, εγγράφως και δια της διπλωματικής οδού, στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος. Σε περίπτωση καταγγελίας πριν από την 1η Ιουλίου ως ανωτέρω έτους η Σύμβαση θα εφαρμοσθεί για τελευταία φορά:

α) όσον αφορά τους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους σε εισοδήματα που αποκτήθηκαν ή καταβλήθηκαν το αργότερο μέχρι την 31 Δεκεμβρίου του έτους της καταγγελίας.

β) όσον αφορά τους λοιπούς φόρους επιβαλλόμενους σε εισοδήματα των φορολογικών περιόδων που λήγουν πριν από την 31 Δεκεμβρίου του έτους εκείνου, εντός του οποίου έγινε η καταγγελία της Σύμβασης.

Άρθρο 30. Convention entre

Αρθρο 30. Convention entre - Κείμενο νόμου

LA REPUBLIQUE HELLENIQUE ET LE ROYAUME DE BELGIQUE
TENDANT A EVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS
ET A PREVENIR L'EVASION FISCALE
EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU
CONVENTION ENTRE LA REPUBLIQUE HELLENIQUE ET LE ROYAUME DE
BELGIQUE
TENDANT A EVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS
ET A PREVENIR L'EVASION FISCALE EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE
REVENU
LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE HELLENIQUE, ET
LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE
DESIREUX de conclure une Convention tendant à éviter les doubles impositions et à
prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, sont convenus des
dispositions suivantes :

CHAPITRE I CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

Article 1 Personnes visées La présente Convention s'applique aux personnes qui sont
des résidents d'un Etat contractant
ou des deux Etats contractants.

Article 2 Impôts visés

La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte
d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales,
quel que soit le système de perception.
Sont considérés comme impôts sur le revenu les impôts perçus sur le revenu total ou
sur des éléments du revenu y compris les impôts sur les gains provenant de
l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, ainsi que les impôts sur les plus-
values.

Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) en ce qui concerne la Grèce :

1° l'impôt sur le revenu des personnes physiques ; 2° l'impôt sur le revenu des
personnes morales,

y compris les précomptes et retenues à la source ainsi que les impôts additionnels
auxdits impôts, (ci-après dénommés "l'impôt grec").

b) en ce qui concerne la Belgique :

1° l'impôt des personnes physiques ; 2° l'impôt des sociétés ; 3° l'impôt des personnes
morales ; 4° l'impôt des non-résidents ; 5° la cotisation spéciale assimilée à l'impôt
des personnes physiques ; 6° la contribution complémentaire de crise,

y compris les précomptes, les centimes additionnels auxdits impôts et précomptes
ainsi que les taxes additionnelles à l'impôt des personnes physiques,
(ci-après dénommés "l'impôt belge") ;

La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

CHAPITRE II DEFINITIONS

Article 3

Définitions générales

Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) les expressions "un Etat contractant" et "l'autre Etat contractant" désignent, suivant le contexte, la Grèce ou la Belgique;

b) 1° le terme "Grèce" désigne la République Hellénique ; employé dans un sens géographique, il désigne le territoire national, y compris la mer territoriale, ainsi que les autres zones maritimes sur lesquelles, conformément au droit international, la Grèce exerce des droits de souveraineté ou sa juridiction ;

2° le terme "Belgique" désigne le Royaume de Belgique ; employé dans un sens géographique, il désigne le territoire national, y compris la mer territoriale, ainsi que les autres zones maritimes sur lesquelles, conformément au droit international, la Belgique exerce des droits de souveraineté ou sa juridiction ;

c) le terme "personne" comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes ;

d) le terme "société" désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition dans l'Etat dont elle est un résident ;

e) les expressions "entreprise d'un Etat contractant" et "entreprise de l'autre Etat contractant" désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant ;

f) le terme "nationaux" désigne :

1° toutes les personnes physiques qui possèdent la nationalité d'un Etat contractant ;

2° toutes les personnes morales, sociétés de personnes et associations constituées conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant ;

g) l'expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un navire immatriculé dans, ou muni de lettres de mer par, un Etat contractant ou effectué par un aéronef exploité par une entreprise qui a son siège de direction effective dans un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant ;

h) l'expression "autorité compétente" désigne, en ce qui concerne la Belgique ou la Grèce, le Ministre des Finances ou son représentant autorisé.

Pour l'application de la Convention par un Etat contractant, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente. L'expression "droit de cet Etat" désigne prioritairement le droit fiscal de cet Etat.

Article 4

Résident

Au sens de la présente Convention, l'expression "résident d'un Etat contractant" désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet Etat que pour les revenus de sources situées dans cet Etat.

Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1er, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

- a) cette personne est considérée comme un résident de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent ; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux) ;
- b) si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle ;
- c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'Etat dont elle possède la nationalité ;
- d) si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1er, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat où son siège de direction effective est situé.

Article 5 Etablissement stable Au sens de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

L'expression "établissement stable" comprend notamment : a) un siège de direction ; b) une succursale ; c) un bureau ; d) une usine ; e) un atelier ; et f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles. Un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que si sa durée dépasse neuf mois. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" si : a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise ; b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison ; c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise ; d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise ; e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire ; f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de

l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

Nonobstant les dispositions des paragraphes 1er et 2, lorsqu'une personne -autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6- agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un Etat contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet Etat pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

Un résident d'un Etat contractant exerçant pendant plus de deux mois des activités liées à l'exploration ou à l'exploitation du lit de la mer et de son sous-sol, ainsi que de leurs ressources naturelles, situés dans l'autre Etat contractant est considéré comme exerçant ces activités par l'intermédiaire d'un établissement stable ou d'une base fixe situé dans cet autre Etat.

Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III

IMPOSITION DES REVENUS

Article 6

Revenus immobiliers

Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles ; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

Les dispositions du paragraphe 1er s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

Les dispositions des paragraphes 1er et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7

Bénéfices des entreprises

Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et agissant en toute indépendance.

Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage ; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8

Navigation maritime et aérienne

Par dérogation aux dispositions de l'article 7, paragraphes 1 à 6 :

- a) les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires immatriculés dans, ou munis de lettres de mer par, un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat ;
- b) les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

Aux fins du présent article, les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou aéronefs comprennent notamment les bénéfices provenant de la location de navires ou aéronefs tout armés et équipés qui sont exploités en trafic international.

Les dispositions des paragraphes précédents s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9

Entreprises associées

Lorsque une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou b) que les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant, et que,

dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 10

Dividendes

Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

- a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement ou indirectement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes ;
- b) 15 pour cent du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société distributrice au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus -même attribués sous la forme d'intérêts- soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société débitrice est un résident.

Les dispositions des paragraphes 1er et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en

bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11

Intérêts

Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 pour cent du montant brut des intérêts de prêts de n'importe quelle nature non représentés par des titres au porteur et consentis par des entreprises bancaires ;

b) 10 pour cent du montant brut des intérêts dans tous les autres cas.

Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts sont exemptés d'impôt dans l'Etat contractant d'où ils proviennent lorsqu'il s'agit d'intérêts payés à l'autre Etat contractant, à une subdivision politique ou collectivité locale de cet Etat, ainsi qu'à la Banque Centrale de Grèce ou à la Banque Nationale de Belgique.

Le terme "intérêts" employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres ; cependant, le terme "intérêts" ne comprend pas, au sens du présent article, les pénalisations pour paiement tardif ni les intérêts traités comme des dividendes en vertu de l'article 10, paragraphe 3.

Les dispositions des paragraphes 1er et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable, conformément à sa législation, dans l'Etat contractant d'où proviennent les intérêts.

Les réductions d'impôts prévues au paragraphe 2 ne s'appliquent pas lorsque la créance donnant lieu au paiement des intérêts a été consentie principalement pour tirer avantage de ces réductions et non pour des raisons économiques légitimes. Lorsqu'un Etat contractant envisage de refuser le bénéfice des dites réductions à un résident de l'autre Etat contractant, l'autorité compétente du premier Etat entre en concertation

avec l'autorité compétente de l'autre Etat.

Article 12 Redevances

Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 pour cent du montant brut des redevances.

Le terme "redevances" employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films, bandes enregistrées ou autres moyens de reproduction ou de transmission pour la radio ou la télévision, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

Les dispositions des paragraphes 1er et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe, est situé.

Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable, conformément à sa législation, dans l'Etat contractant d'où proviennent les redevances.

La réduction d'impôt prévue au paragraphe 2 ne s'applique pas lorsque l'usage du droit ou du bien générateur des redevances a été concédé principalement pour tirer avantage de cette réduction et non pour des raisons économiques légitimes. Lorsqu'un Etat contractant envisage de refuser le bénéfice de ladite réduction à un résident de l'autre Etat contractant, l'autorité compétente du premier Etat entre en concertation avec l'autorité compétente de l'autre Etat.

Article 13

Gains en capital

Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

Les gains provenant de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, sont imposables de la même manière que les bénéfices provenant de l'exploitation de ces navires ou aéronefs.

Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1er, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14

Professions indépendantes

Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose d'une telle base fixe, les revenus sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cette base fixe.

L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15

Professions dépendantes

Sous réserve des dispositions des articles 16, 18 et 19, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

Nonobstant les dispositions du paragraphe 1er, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours durant toute période de douze mois commençant ou se terminant durant l'année fiscale considérée,

et

b) les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur

qui n'est pas un résident de l'autre Etat,
et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international, sont imposables de la même manière que les bénéfices provenant de l'exploitation de ces navires ou aéronefs.

Article 16

Dirigeants de sociétés

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Cette disposition s'applique aussi aux rétributions reçues en raison de l'exercice de fonctions qui, en vertu de la législation de l'Etat contractant dont la société est un résident, sont traitées comme des fonctions d'une nature similaire à celles exercées par une personne visée à ladite disposition.

Les rémunérations qu'une personne visée au paragraphe 1er reçoit de la société en raison de l'exercice d'une activité journalière de direction ou de caractère technique ainsi que les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant tire de son activité personnelle en tant qu'associé dans une société, autre qu'une société par actions, qui est un résident de l'autre Etat contractant, sont imposables conformément aux dispositions de l'article 15, comme s'il s'agissait de rémunérations qu'un employé tire d'un emploi salarié et comme si l'employeur était la société.

Article 17

Artistes et sportifs

Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

Article 18

Pensions

Sous réserve des dispositions de l'article 19, paragraphe 2, les pensions et autres rémunérations similaires, payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur, ne sont imposables que dans cet Etat.

Toutefois, les pensions et autres allocations, périodiques ou non, payées en exécution de la législation sociale d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat. Cette

disposition s'applique aussi aux pensions et allocations payées dans le cadre d'un régime général organisé par cet Etat contractant pour compléter les avantages prévus par ladite législation.

Article 19 Fonctions publiques

a) Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui :

1° possède la nationalité de cet Etat, ou

2° n'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

a) Les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet Etat et en possède la nationalité.

Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20

Etudiants

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

Article 21

Autres revenus

Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

Les dispositions du paragraphe 1er ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis à l'article 6, paragraphe 2, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

CHAPITRE IV METHODES POUR ELIMINER LES DOUBLES IMPOSITIONS

Article 22

En ce qui concerne la Grèce, la double imposition est évitée de la manière suivante :

a) Lorsqu'un résident de la Grèce reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la Convention, sont imposables en Belgique, la Grèce accorde sur l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus de ce résident une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Belgique. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu, calculé avant déduction, correspondant aux revenus imposables en Belgique.

Lorsqu'il s'agit de dividendes au sens de l'article 10, paragraphe 3, qui sont payés par une société qui est un résident de la Belgique à une société qui est un résident de la Grèce et qui possède une participation d'au moins 25 pour cent dans le capital de la société qui paie les dividendes, la Grèce accorde, outre la déduction prévue au a) ci-avant, la déduction de la fraction de l'impôt belge payé par la société distributrice qui correspond aux bénéfices ayant servi au paiement des dividendes.

En ce qui concerne la Belgique, la double imposition est évitée de la manière suivante :

a) Lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des revenus qui sont imposés en Grèce conformément aux dispositions de la présente Convention, à l'exception de celles des articles 10, paragraphe 2, 11, paragraphes 2, 7 et 8, et 12, paragraphes 2, 6 et 7, la Belgique exempte de l'impôt ces revenus, mais elle peut, pour calculer le montant de ses impôts sur le reste du revenu de ce résident, appliquer le même taux que si les revenus en question n'avaient pas été exemptés.

b) Sous réserve des dispositions de la législation belge relatives à l'imputation sur l'impôt belge des impôts payés à l'étranger, lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des éléments de revenu qui sont compris dans son revenu global soumis à l'impôt belge et qui consistent en dividendes imposables conformément à l'article 10, paragraphe 2, et non exemptés d'impôt belge en vertu du c) ci-après, en intérêts imposables conformément à l'article 11, paragraphes 2, 7 ou 8, ou en redevances imposables conformément à l'article 12, paragraphes 2, 6 ou 7, l'impôt grec perçu sur ces revenus est imputé sur l'impôt belge afférent auxdits revenus.

c) Les dividendes au sens de l'article 10, paragraphe 3, qu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société qui est un résident de la Grèce sont exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique, dans les conditions et limites prévues par la législation belge.

d) Lorsque, conformément à la législation belge, des pertes subies par une entreprise exploitée par un résident de la Belgique dans un établissement stable situé en Grèce ont été effectivement déduites des bénéfices de cette entreprise pour son imposition en Belgique, l'exemption prévue au a) ne s'applique pas en Belgique aux bénéfices d'autres périodes imposables qui sont imputables à cet établissement, dans la mesure où ces bénéfices ont aussi été exemptés d'impôt en Grèce en raison de leur compensation avec lesdites pertes.

CHAPITRE V DISPOSITIONS SPECIALES

Article 23

Non-discrimination

Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article 1er, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Les apatrides qui sont des résidents d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'un ou l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de l'Etat concerné qui se trouvent dans la même situation.

L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

A moins que les dispositions de l'article 9, de l'article 11, paragraphe 7 ou de l'article 12, paragraphe 6, ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat.

Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme empêchant un Etat contractant :

d'imposer au taux prévu par sa législation les bénéfices d'un établissement stable que possède dans cet Etat une société qui est un résident de l'autre Etat contractant, pourvu que le taux précité n'excède pas le taux maximal applicable aux bénéfices des sociétés qui sont des résidents du premier Etat contractant ;

de prélever sa retenue à la source sur les dividendes afférents à une participation se rattachant effectivement à un établissement stable que possède dans cet Etat une société qui est un résident de l'autre Etat contractant.

Les dispositions du présent article s'appliquent nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 24

Procédure amiable

Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève de

l'article 23, paragraphe 1er, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les deux ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

L'autorité compétente s'efforce, si la requête lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention.

Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention.

Les autorités compétentes des Etats contractants se concertent au sujet des mesures administratives nécessaires à l'exécution des dispositions de la Convention et notamment au sujet des justifications à fournir par les résidents de chaque Etat contractant pour bénéficier dans l'autre Etat des exemptions ou réductions d'impôts prévues à cette Convention.

Les autorités compétentes des Etats contractants communiquent directement entre elles pour l'application de la Convention.

Article 25

Echange de renseignements

Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention.

L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article 1er. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

Les dispositions du paragraphe 1er ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant ;

de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant ;

de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 26 Assistance au recouvrement

Les Etats contractants s'engagent à se prêter mutuellement aide et assistance aux fins de notifier et de recouvrer les impôts visés à l'article 2 ainsi que tous additionnels,

accroissements, intérêts, frais et amendes sans caractère pénal.

Sur requête de l'autorité compétente d'un Etat contractant, l'autorité compétente de l'autre Etat contractant assure, suivant les dispositions légales et réglementaires applicables à la notification et au recouvrement desdits impôts de ce dernier Etat, la notification et le recouvrement des créances fiscales visées au paragraphe 1er, qui sont exigibles dans le premier Etat. Ces créances ne jouissent d'aucun privilège dans l'Etat requis et celui-ci n'est pas tenu d'appliquer des moyens d'exécution qui ne sont pas autorisés par les dispositions légales ou réglementaires de l'Etat requérant.

Les requêtes visées au paragraphe 2 sont appuyées d'une copie officielle des titres exécutoires, accompagnée, s'il échet, d'une copie officielle des décisions administratives ou judiciaires passées en force de chose jugée.

En ce qui concerne les créances fiscales qui sont susceptibles de recours, l'autorité compétente d'un Etat contractant peut, pour la sauvegarde de ses droits, demander à l'autorité compétente de l'autre Etat contractant de prendre les mesures conservatoires prévues par la législation de celui-ci ; les dispositions des paragraphes 1er à 3 sont applicables, mutatis mutandis, à ces mesures.

Les dispositions de l'article 25, paragraphe 1er, s'appliquent également à tout renseignement porté, en exécution du présent article, à la connaissance de l'autorité compétente d'un Etat contractant.

Article 27

Limitation des effets de la Convention

Les dispositions de la présente Convention ne limitent pas les droits et avantages que la législation d'un Etat contractant accorde en matière d'impôts visés à l'article 2.

Les dispositions de la Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou des postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

CHAPITRE VI DISPOSITIONS FINALES

Article 28

Entrée en vigueur

La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés à Bruxelles aussitôt que possible.

La Convention entrera en vigueur le quinzième jour suivant celui de l'échange des instruments de ratification et ses dispositions seront applicables :

aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier 2005;

aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables prenant fin à partir du 31 décembre 2004.

Les dispositions de la Convention entre la Grèce et la Belgique en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et du Protocole final signés à Athènes, le 24 mai 1968, cesseront de s'appliquer à tout impôt grec ou belge au regard duquel la présente Convention produit ses effets, conformément aux dispositions du paragraphe 2.

A compter de la date à laquelle la présente Convention entrera en vigueur et aussi longtemps qu'elle le demeurera, les dispositions de l'Accord entre la Grèce et la

Belgique en vue de l'exonération fiscale réciproque des bénéficiaires réalisés par des entreprises de navigation maritime ou aérienne, en trafic international, conclu par échange de lettres datées à Athènes, les 15 et 23 juin 1954, cesseront de s'appliquer.

Article 29

Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant mais chacun des Etats contractants pourra, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile à partir de la cinquième année suivant celle de l'échange des instruments de ratification, la dénoncer, par écrit et par la voie diplomatique, à l'autre Etat contractant. En cas de dénonciation avant le 1er juillet d'une telle année, la Convention s'appliquera pour la dernière fois :

aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement au plus tard le 31 décembre de l'année de la dénonciation ;

aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables prenant fin avant le 31 décembre de l'année qui suit immédiatement celle de la dénonciation.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention.

FAIT à Athènes, le 25 mai 2004, en double exemplaire, en langues grecque, française et néerlandaise, les trois textes faisant également foi. Le texte en langue française prévaudra en cas de divergence entre les textes.

POUR LE GOUVERNEMENT DE LA POUR LE GOUVERNEMENT DU
ROYAUME REPUBLIQUE HELLENIQUE : DE BELGIQUE :

Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω, οι κατωτέρω υπογράφωντες, νόμιμα εξουσιοδοτούμενοι γ' αυτό από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στην ΑΘΗΝΑ την 25η Μαΐου 2004 σε δύο πρωτότυπα, στην ελληνική, γαλλική και φλαμανδική γλώσσα και τα τρία κείμενα είναι εξ ίσου αυθεντικά.

Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ των κειμένων θα υπερισχύει το γαλλικό κείμενο.

Για την Κυβέρνηση Για την Κυβέρνηση Της Ελληνικής Δημοκρατίας Του Βασιλείου του Βελγίου

Άρθρο Δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 28 αυτής.

Αθήνα, 21 Οκτωβρίου 2005